

<i>Rodzaj dokumentu:</i>	Zasady oceniania rozwiązań zadań
<i>Egzamin:</i>	Egzamin maturalny Test diagnostyczny
<i>Przedmiot:</i>	Język włoski
<i>Poziom:</i>	Poziom podstawowy
<i>Forma/Formy arkusza:</i>	EJWP-P0-100, EJWP-P0-200, EJWP-P0-400
<i>Termin egzaminu:</i>	Marzec 2021 r.
<i>Data publikacji dokumentu:</i>	9 marca 2021 r.

Warszawa 2021

Rozumienie ze słuchu

Zadanie 1.

Zadanie	Wymagania egzaminacyjne 2021 ¹⁾		Poprawna odpowiedź
	Wymaganie ogólne	Wymaganie szczegółowe	
1.1.	II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka [...].</i>	2.3) Zdający znajduje w tekście określone informacje.	F
1.2.			V
1.3.			F
1.4.			V
1.5.			F

Zadanie 2.

Zadanie	Wymagania egzaminacyjne 2021		Poprawna odpowiedź
	Wymaganie ogólne	Wymagania szczegółowe	
2.1.	II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka [...].</i>	2.4) Zdający określa intencje nadawcy/autora tekstu.	E
2.2.		2.1) Zdający określa główną myśl tekstu.	D
2.3.		2.1) Zdający określa główną myśl tekstu.	C
2.4.		2.4) Zdający określa intencje nadawcy/autora tekstu.	B

¹⁾ Załącznik nr 2 do rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 20 marca 2020 r. w sprawie szczególnych rozwiązań w okresie czasowego ograniczenia funkcjonowania jednostek systemu oświaty w związku z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19 (Dz.U. poz. 493, z późn. zm.)

Zadanie 3.

Zadanie	Wymagania egzaminacyjne 2021		Poprawna odpowiedź
	Wymaganie ogólne	Wymagania szczegółowe	
3.1.	II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka [...].</i>	2.5) Zdający określa kontekst wypowiedzi.	A
3.2.		2.3) Zdający znajduje w tekście określone informacje.	A
3.3.		2.5) Zdający określa kontekst wypowiedzi.	A
3.4.		2.3) Zdający znajduje w tekście określone informacje.	C
3.5.			B
3.6.			B

Rozumienie tekstów pisanych**Zadanie 4.**

Zadanie	Wymagania egzaminacyjne 2021		Poprawna odpowiedź
	Wymaganie ogólne	Wymaganie szczegółowe	
4.1.	II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	3.2) Zdający określa główną myśl poszczególnych części tekstu.	C
4.2.			E
4.3.			B
4.4.			D

Zadanie 5.

Zadanie	Wymagania egzaminacyjne 2021		Poprawna odpowiedź
	Wymaganie ogólne	Wymagania szczegółowe	
5.1.	II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	3.1) Zdający określa główną myśl tekstu.	B
5.2.		3.4) Zdający określa intencje nadawcy/autora tekstu.	A
5.3.		3.3) Zdający znajduje w tekście określone informacje.	C

Zadanie 6.

Zadanie	Wymagania egzaminacyjne 2021		Poprawna odpowiedź
	Wymaganie ogólne	Wymagania szczegółowe	
6.1.	II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	3.3) Zdający znajduje w tekście określone informacje.	A
6.2.			B
6.3.			C
6.4.			B
6.5.		3.1) Zdający określa główną myśl tekstu.	D

Zadanie 7.

Zadanie	Wymagania egzaminacyjne 2021		Poprawna odpowiedź
	Wymaganie ogólne	Wymagania szczegółowe	
7.1.	II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	3.6) Zdający rozpoznaje związki pomiędzy poszczególnymi częściami tekstu.	D
7.2.			C
7.3.			E

Znajomość środków językowych**Zadanie 8.**

Zadanie	Wymagania egzaminacyjne 2021		Poprawna odpowiedź
	Wymaganie ogólne	Wymaganie szczegółowe	
8.1.	I. Znajomość środków językowych. <i>Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].</i>	1. Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].	A
8.2.			A
8.3.			C
8.4.			B
8.5.			A

Zadanie 9.

Zadanie	Wymagania egzaminacyjne 2021		Poprawna odpowiedź
	Wymaganie ogólne	Wymaganie szczegółowe	
9.1.	I. Znajomość środków językowych. <i>Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].</i>	1. Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].	B
9.2.			B
9.3.			B
9.4.			A
9.5.			C

Schemat punktowania w zadaniach od 1. do 9.

1 p. – poprawna odpowiedź.

0 p. – odpowiedź niepoprawna albo brak odpowiedzi.

Wypowiedź pisemna

Zadanie 10.

Twój brat rozpoczął studia na uniwersytecie w Londynie. W e-mailu do koleżanki z Włoch:

- poinformuj, jaki kierunek studiów wybrał i dlaczego właśnie ten
- napisz, co sądzą Twoi bliscy o jego decyzji studiowania w Londynie
- opisz mieszkanie brata w Londynie
- zachęć koleżankę, aby wybrała się z Tobą w odwiedziny do Twojego brata.

Ogólne wymagania egzaminacyjne

- I. *Znajomość środków językowych.*
Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].
- III. *Tworzenie wypowiedzi.*
Zdający samodzielnie formułuje krótkie, proste, zrozumiałe wypowiedzi [...] pisemne.
- IV. *Reagowanie na wypowiedzi.*
Zdający [...] reaguje w sposób zrozumiały, adekwatnie do sytuacji komunikacyjnej [...] pisemnie.

Szczegółowe wymagania egzaminacyjne

1. *Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].*
- 5.1) *Zdający opisuje [...] przedmioty, miejsca [...].*
- 5.6) *Zdający przedstawia opinie innych osób.*
- 7.2) *Zdający [...] przekazuje informacje i wyjaśnienia.*
- 7.4) *Zdający proponuje [...].*

Każda wypowiedź jest oceniana przez egzaminatora w następujących kryteriach:

- treść
- spójność i logika wypowiedzi
- zakres środków językowych
- poprawność środków językowych.

Treść

W ocenie treści bierze się najpierw pod uwagę, do ilu podpunktów z polecenia zdający się odniósł w swojej wypowiedzi, a następnie ile z tych podpunktów rozwinął w zadowalającym stopniu. Za wypowiedź przyznaje się od 0 do 4 punktów, zgodnie z poniższą tabelą.

Do ilu podpunktów zdający się odniósł?	Ile podpunktów rozwinął?				
	4	3	2	1	0
4	4 p.	4 p.	3 p.	2 p.	2 p.
3		3 p.	3 p.	2 p.	1 p.
2			2 p.	1 p.	1 p.
1				1 p.	0 p.
0					0 p.

Dla przykładu, za wypowiedź zdającego, który odniósł się do 2 podpunktów i oba rozwinął, przyznaje się 2 punkty.

Uwagi dodatkowe dotyczące oceniania treści

- W ocenie treści egzaminator kieruje się:
 - nadrzędnymi ustaleniami dotyczącymi sposobu oceniania wypowiedzi podanymi w punktach 2–18 poniżej oraz przyjętymi w danej sesji egzaminacyjnej dla konkretnego zadania
 - w przypadku wątpliwości, rozważeniem następujących kwestii:
 - w jakim stopniu jako czytelnik czuję się poinformowany w zakresie kluczowego elementu danego podpunktu z polecenia?
 - w jaki sposób zdający realizuje dany podpunkt, np. za pomocą ilu zdań i jakich, za pomocą ilu czasowników/określników, jak złożona jest wypowiedź, jak wiele szczegółów przekazuje?
- Należy uznać, że zdający **nie odniósł się** do podpunktu polecenia, jeśli
 - nie realizuje tego podpunktu
 - realizuje go w sposób niekomunikatywny.
- Należy uznać, że zdający **odniósł się** do danego podpunktu polecenia, jeśli
 - realizuje go w sposób komunikatywny, ale w minimalnym stopniu, np.
 - opisz mieszkanie brata w Londynie**
L'appartamento di mio fratello è piccolo. (jedno odniesienie)
 - rozbudowuje minimalną realizację podpunktu o dodatkową, komunikatywną informację np.
L'appartamento di mio fratello è piccolo, ma è molto accogliente. (dwa odniesienia)
- Należy uznać, że zdający **rozwinął** dany podpunkt polecenia, jeśli odniósł się do niego w sposób bardziej szczegółowy, tzn. w realizacji podpunktu można wyodrębnić
 - przynajmniej trzy komunikatywne, minimalne odniesienia, np. *L'appartamento di mio fratello è piccolo, ma è luminoso e molto accogliente.*
 - jedno lub dwa bardziej rozbudowane, komunikatywne odniesienia, np. *L'appartamento di mio fratello è veramente troppo grande per una persona che abita da sola.* (jedno bardziej rozbudowane odniesienie)
- W przypadku podpunktów polecenia, które składają się z dwóch członów:

- a. jeśli zdający w minimalnym stopniu nawiązał do jednego członu, a drugiego nie zrealizował, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu, np.
- **poinformuj, jaki kierunek studiów wybrał i dlaczego właśnie ten**
Mio fratello studia giornalismo.
- b. jeśli zdający nawiązał do obydwu członów w minimalnym stopniu, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu, np. *Mio fratello studia giornalismo perché vuole diventare reporter.*
- c. jeśli zdający rozbudował swoją wypowiedź tylko w zakresie jednego członu, a drugiego nie zrealizował, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu, np. *Mio fratello ha scelto questa facoltà perché gli interessa molto, vuole diventare ingegnere e guadagnare bene.*
- d. jeśli zdający odniósł się do obydwu członów i przynajmniej jeden z nich przedstawił w sposób bardziej szczegółowy, należy uznać, że rozwinął wypowiedź, np. *Mio fratello studia giornalismo perché vuole diventare fotoreporter e collaborare a una rivista.*
6. Wyrażenia takie jak np. *tradizione familiare, camera da letto, si trova al primo piano, andare a trovare qualcuno, le finestre danno sulla piazza (sulla strada, su un parco itp.), studiare lingue straniere, frequentare la Facoltà di Medicina* są traktowane jako jedno odniesienie się do podpunktu polecenia.
7. Realizacja podpunktu polecenia za pomocą wyrażen synonimicznych lub wzajemnie wykluczających się słów/wyrażeń, lub za pomocą równorzędnych słów odnoszących się do jednego aspektu jest traktowana jako jedno odniesienie, np.
- **napisz, co sądzą Twoi bliscy o jego decyzji studiowania w Londynie**
I nostri genitori erano sorpresi e meravigliati.
La mamma è diventata triste ed era molto allegra.
 - **opisz mieszkanie brata w Londynie**
Le pareti del suo appartamento sono gialle, bianche e verdi.
8. Realizacja podpunktu polecenia za pomocą co najmniej trzech słów/wyrażeń odnoszących się do różnych aspektów, jest uznawana za podpunkt rozwinięty.
- **opisz mieszkanie brata w Londynie**
Il suo appartamento è comodo e tranquillo, ma non troppo luminoso.
9. Zaimki oraz pospolite modyfikatory występujące przed przymiotnikiem lub przysłówkiem (np. *molto, un po', abbastanza*) nie są traktowane jako kolejne odniesienie do danego podpunktu polecenia.
10. Nazwy własne nie są traktowane jako kolejne odniesienie do danego podpunktu polecenia, chyba że w wyraźny sposób wnoszą dodatkowe informacje.
11. Realizację poszczególnych podpunktów polecenia ocenia się w całej wypowiedzi; odniesienia do tego samego podpunktu polecenia mogą wystąpić w różnych częściach pracy.
12. Ten sam fragment tekstu nie może być traktowany jako realizacja dwóch różnych podpunktów polecenia, np.
- **poinformuj, jaki kierunek studiów wybrał i dlaczego właśnie ten**
 - **napisz, co sądzą Twoi bliscy o jego decyzji studiowania w Londynie**
Mio fratello ha scelto la Facoltà di Amministrazione Pubblica perché nostro padre crede che con la laurea dell'Università di Londra troverà lavoro in tutto il mondo.
13. Dopuszczalna jest sytuacja, w której zdający traktuje poszczególne podpunkty polecenia jak zadawane pytania i tworzy wypowiedź poprzez odpowiadanie na te pytania bez przywoływania wszystkich elementów z polecenia (= wprowadzenie oraz 4 podpunkty).

Wypowiedź taka nosi cechy interakcji w formie pisemnej. Taka realizacja polecenia nie prowadzi do obniżenia punktacji za treść; może natomiast skutkować obniżeniem punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.

To, że zdający nie musi przywoływać wszystkich elementów z polecenia nie oznacza, że może pominąć kluczowe elementy tego podpunktu np. opisując mieszkanie brata w Londynie zdający pisze: *È grande*. – taka odpowiedź nie jest akceptowana.

14. Jeżeli zdający realizuje podpunkt polecenia w sposób niestandardowy, taki że budzi wątpliwości, wówczas wymagany jest w wypowiedzi element, który wskazuje, że ta informacja dotyczy danego podpunktu i jest logicznie uzasadniona.
15. Jeżeli zdający realizuje podpunkt polecenia, ale komunikacja jest znacznie zaburzona na skutek użycia niewłaściwej struktury leksykalnej i/lub gramatycznej, taka wypowiedź kwalifikowana jest na poziom niższy (podpunkt rozwinięty traktowany jest jako podpunkt, do którego zdający tylko odniósł się, a podpunkt, do którego zdający odniósł się, jako podpunkt niezrealizowany), np. informując, jaki kierunek studiów wybrał brat, zdający pisze: *Mio fratello studia nella direzione architettura*. (O>N)
16. Dopuszcza się udzielenie przez zdającego wymijającej odpowiedzi, np. *Nie wiem, kiedy...* / *Nie wiem, co...* / *Nie wiem, dlaczego...*, jeśli odpowiedź taka spełnia warunki polecenia. Nie akceptuje się odpowiedzi nienaturalnych w danej sytuacji komunikacyjnej, np. *Non so come abbiamo reagito quando lui ci ha informato della sua decisione*.
17. Jeżeli zdający realizuje kluczowy fragment wypowiedzi w języku polskim, uznaje się realizację podpunktu polecenia za niekomunikatywną, np.
 - **zachęć koleżankę, aby wybrała się z Tobą w odwiedziny do Twojego brata**
Co powiesz na wspólny wyjazd a vedere mio fratello a Londra? („nie odniósł się”).
18. Jeżeli zdający używa języka polskiego we fragmencie wypowiedzi, który nie jest kluczowy do realizacji polecenia, fragment w języku polskim nie jest brany pod uwagę w ocenie treści, np. *Andiamo insieme a trovare mio fratello a Londra? Przy okazji possiamo visitare il Museo dell'Arte Moderna*. („odniósł się i rozwinął”).

Zadanie 10.

Twój brat rozpoczął studia na uniwersytecie w Londynie. W e-mailu do koleżanki z Włoch:

- poinformuj, jaki kierunek studiów wybrał i dlaczego właśnie ten
- napisz, co sądzą Twoi bliscy o jego decyzji studiowania w Londynie
- opisz mieszkanie brata w Londynie
- zachęć koleżankę, aby wybrała się z Tobą w odwiedziny do Twojego brata.

Cara Lucia,

come va? Sai che mio fratello ha cominciato a studiare all'università di Londra?

- poinformuj, jaki kierunek studiów wybrał i dlaczego właśnie ten

7.2) Zdający [...] przekazuje informacje i wyjaśnienia.

- Ten podpunkt polecenia jest **dwuczłonowy**. Aby odpowiedź zdającego mogła być uznana za rozwiniętą, wymagane jest odniesienie się do jego obydwu członów (poinformowanie o kierunku studiów, który wybrał brat oraz uzasadnienie wyboru właśnie tego kierunku) i przedstawienie jednego z nich w sposób bardziej szczegółowy, np. *Studia alla Facoltà di Medicina Veterinaria perché gli piacciono gli animali e vuole prendersi cura di loro.* („odniósł się i rozwinął”)
- Jeżeli zdający w minimalnym stopniu nawiązał **tylko** do jednego członu, tj.:
 - a) poinformował o kierunku studiów, który wybrał brat, ale nie uzasadnił wyboru właśnie tego kierunku, np. *Studia alla Facoltà di Medicina.* ALBO
 - b) uzasadnił wybór kierunku studiów przez brata, ale nie poinformował, co studiuje, np. *Mio fratello ha sempre voluto studiare quello che gli piace.*
wówczas uznaje się, że odniósł się do tego podpunktu polecenia.
- Jeśli zdający rozbudował swoją wypowiedź tylko w zakresie jednego członu, a drugiego nie zrealizował, np.
 - a) *Studia storia e letteratura antica alla Facoltà di Lettere e Filosofia.* (rozbudowana informacja o tym, co studiuje brat, ale brak uzasadnienia, dlaczego wybrał właśnie ten kierunek)
 - b) *Mio fratello dice che ha scelto gli studi che gli permetteranno di viaggiare per il mondo e fotografare la natura.* (rozbudowana informacja o powodach wyboru kierunku studiów, ale brak informacji o tym, na jakim kierunku studiuje),
wówczas uznaje się, że odniósł się do tego podpunktu polecenia.
- **Nie jest akceptowana** taka realizacja drugiej części polecenia, w której zdający
 - a) uzasadnia wybór miasta lub państwa, w którym brat postanowił studiować, np. *Studia psicologia. Ha deciso di fare questi studi a Londra perché ama questa città e, in più, ci vive la sua fidanzata.* („odniósł się” – zdający zrealizował tylko pierwszą część polecenia)
 - b) uzasadnia wybór uczelni, na której postanowił studiować, np. *Studia legge. Ha deciso di studiarla all'Università di Londra perché, secondo lui, è l'università più conosciuta in Europa e le lezioni sono di alto livello.* („odniósł się” – zdający zrealizował tylko pierwszą część polecenia)
- Wymagany jest spójnik „bo”, „ponieważ” (*perché*), gdy z kontekstu nie wynika jednoznacznie powód wyboru kierunku studiów przez brata, np. *Studia psicologia perché tanti dei suoi compagni di classe hanno scelto psicologia.* („odniósł się i rozwinął”). ALE

Studia psicologia. Tanti dei suoi compagni di classe hanno scelto psicologia. („odniósł się” – zdający zrealizował tylko pierwszą część polecenia)		
nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
Studio informatica.	Studia informatica.	Studia informatica. Vuole programmare e creare videogiochi.
Mio fratello ha scelto il medico. (O>N)	Studia alla Facoltà di Architettura. Ha deciso di continuare la tradizione familiare.	Studia alla Facoltà di Architettura. Ha deciso di continuare la tradizione familiare: nostro padre e nostro nonno sono architetti.

• napisz, co sądzą Twoi bliscy o jego decyzji studiowania w Londynie

5.6) Zdający przedstawia opinie innych osób.

- **Należy uznać** każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający przedstawia opinię swoich bliskich dotyczącą decyzji brata o wyborze miejsca studiowania – dlaczego w Londynie (lub w Anglii) lub dlaczego na danej uczelni, np. *Secondo i miei genitori, è andato a studiare in Inghilterra per vivere lontano da casa. („odniósł się”) Mio padre dice che con la laurea di questa università mio fratello non avrà problemi a trovare lavoro. („odniósł się”)*
- Jako realizację tego podpunktu polecenia akceptuje się również opis reakcji i/lub emocji bliskich zdającego, np. *Mia madre è diventata triste, la nonna ha cominciato a piangere, e soltanto mio padre era contento. („odniósł się i rozwinął”)*
- Dopuszczalna jest realizacja tego podpunktu polecenia w formie ogólnego komentarza dotyczącego studiowania za granicą, np. *Nella mia famiglia tutti credono che è bene studiare all'estero. („odniósł się”), ALE Nella mia famiglia tutti credono che è bene studiare. („nie odniósł się”)*
- Akceptuje się wypowiedź, w której zdający przedstawia opinię swoich bliskich dotyczącą wyłącznie wyboru kierunku studiów przez brata, ale wówczas taka realizacja tego podpunktu polecenia jest kwalifikowana na poziom niższy, np. *Mio nonno dice che non è bene scegliere questa facoltà perché oggi si cercano informatici e non laureati in letteratura. (R>O)*
- Jeżeli z kontekstu jednoznacznie wynika, że opisana reakcja nie ma związku z decyzją brata o studiowaniu za granicą, to taka realizacja tego podpunktu polecenia **nie jest akceptowana**, np. *Il padre si è comprato una macchina. („nie odniósł się”)*
- Jako rozwinięcie tego podpunktu polecenia traktuje się informację o okolicznościach, w jakich bliscy piszącego wyrazili swoją opinię / zareagowali na wiadomość o wyjeździe jego brata na studia za granicę, pod warunkiem, że zdający realizuje kluczowy element, np. *Mio fratello ci ha informato della sua decisione di andare a studiare all'estero quando aveva dato gli esami di ammissione all'Università di Londra. Eravamo sorpresi. („odniósł się i rozwinął”). ALE Mio fratello ci ha informato della sua decisione di andare a studiare all'estero dopo che aveva dato gli esami di ammissione all'Università di Londra. („nie odniósł się”).*
- Przez pojęcie „Twoi bliscy” rozumie się członków rodziny, ale również znajomych, kolegów piszącego.

- Akceptuje się wypowiedź, w której zdający używa form 1. osoby liczby mnogiej, np. *Quando ci ha comunicato la sua decisione di andare a studiare a Londra, ci siamo meravigliati.* („odniósł się”)
- Jeżeli zdający, realizując ten podpunkt polecenia, przedstawia wyłącznie swoją opinię / reakcję / swoje emocje, to taka odpowiedź jest kwalifikowana na poziom niższy, np. *Io sono molto contento che mio fratello studi in Inghilterra.* (O>N).

nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
La mia famiglia è molto simpatica.	I miei genitori sono contenti che lui studi in Inghilterra anche se gli manca molto.	I miei genitori sono contenti della sua decisione perché in Inghilterra imparerà molto, però gli mancherà.
Secondo me è fantastico andare a studiare all'estero.	Ai miei genitori è dispiaciuto molto quando mio fratello gli ha detto la sua decisione.	Secondo i miei, non è necessario studiare all'estero perché anche in Polonia ci sono delle buone università, ma ovviamente rispettano la sua decisione.

• opisz mieszkanie brata w Londynie

5.1) Zdający opisuje [...] przedmioty, miejsca [...].

- **Należy uznać** każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający opisuje mieszkanie brata w Londynie.
- Od zdającego oczekuje się opisu wieloaspektowego. Za opis mieszkania uznaje się odniesienia odnoszące się do takich aspektów, jak:
 - a) wielkość, np. *La casa di mio fratello non è grande.* („odniósł się”)
 - b) wyposażenie / meblowanie, np. *Nel suo appartamento c'è Internet e l'aria condizionata.* („odniósł się”)
 - c) kolorystyka, np. *Le pareti del suo appartamento sono gialle e il soffitto è bianco. Il pavimento è marrone.* („odniósł się i rozwinął”)
 - d) elementy dekoracyjne, np. *Sulle pareti ci sono molte fotografie.* („odniósł się”)
 - e) nastrój / atmosfera, np. *La sua casa è silenziosa e accogliente.* („odniósł się”)
 - f) usytuowanie, np. *Il suo appartamento si trova al secondo piano, accanto all'ascensore.* („odniósł się”)
- Akceptuje się również opis pokoju i/lub budynku, w którym mieszka brat, np. *Nella sua stanza c'è un letto e una scrivania.* („odniósł się”); *Abita in una casa alta e moderna, con molti balconi.* („odniósł się i rozwinął”)
- Akceptowana jest również taka realizacja tego podpunktu polecenia, w której zdający porównuje mieszkanie brata w Londynie z innym mieszkaniem, np. *La sua casa è due volte più grande della mia.* („odniósł się”)
- Jeżeli zdający skupia się wyłącznie na jednym detalu, np. opisuje jeden mebel lub jeden element dekoracyjny itd., to taka realizacja tego podpunktu polecenia jest kwalifikowana maksymalnie jako „odniósł się”, np. *Nel suo appartamento c'è un bel quadro, grande e molto colorato.*
- Jako rozwiniecie tego podpunktu polecenia traktuje się

a) zwroty takie jak <i>mi piace, è fantastico, è bellissimo</i>, określające stosunek piszącego do pokoju brata b) opis okolicy, w której mieszka brat, pod warunkiem, że zdający realizuje kluczowy element tego podpunktu polecenia, czyli opisuje mieszkanie / dom / pokój brata w Londynie, np. <i>Mi piace il suo appartamento</i>. („nie odniósł się”), ALE <i>Mi piace l'appartamento di mio fratello. È spazioso e moderno</i>. („odniósł się i rozwinął”); <i>Mio fratello abita nel centro di Londra</i>. („nie odniósł się”), ALE <i>Abita nel centro di Londra. La sua casa è piccola ma è proprio bella</i>. („odniósł się i rozwinął”) • Użycie liczebników i/lub innych wyrażen określających ilość nie jest uznawane za kolejne odniesienie do podpunktu polecenia, np. <i>Nella sua camera ci sono quattro sedie e due poltrone</i>. („odniósł się”)		
nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
Mio fratello abita nella periferia di Londra.	Mio fratello abita in un piccolo appartamento in un edificio di recente costruzione.	Mio fratello abita in un piccolo appartamento in un edificio del centro storico, al secondo piano. È una casa vecchia.
Mio fratello ha preso in affitto un appartamento.	Mio fratello ha preso in affitto un appartamento di due camere.	Mio fratello ha preso in affitto un appartamento di due camere con una grande cucina.

• **zachęć koleżankę, aby wybrała się z Tobą w odwiedzin do Twojego brata.**

7.4) Zdający proponuje [...].

- **Należy uznać** każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający proponuje koleżance wspólne odwiedzin brata, np.
Perché non andiamo a Londra a trovare mio fratello? („odniósł się” – jedno odniesienie)
Vorrei andare a trovare mio fratello. Mi accompagni? („odniósł się” – jedno odniesienie)
Vieni a Londra con me? („odniósł się” – jedno odniesienie)
- Elementem rozwijającym może być np. wskazanie korzyści/zalet wynikających:
 - a) z wizyty u brata, np. *Ti invito da mio fratello! Conosceremo i suoi nuovi amici!* („odniósł się i rozwinął”)
 - b) ze wspólnego spotkania z koleżanką w Londynie, np. *Andiamo insieme a trovare mio fratello! Sarà un'occasione per noi due di trascorrere un po' di tempo insieme*. („odniósł się i rozwinął”)
 - c) z pobytu w Londynie, np. *Essendo a Londra possiamo visitare il centro della città. So che ti piacerà tanto, non ci annoieremo*. („odniósł się i rozwinął”)
- **Nie akceptuje się odpowiedzi**, w której zdający ogranicza się **tylko** do:
 - a) poinformowania koleżanki o swoim zamiarze wyjazdu do brata, np. *Il mese prossimo vado a trovare mio fratello a Londra*. („nie odniósł się”)
 - b) zaproponowania wspólnego wyjazdu, nie precyzując, że chodzi o wyjazd do brata / do Londynu, np. *Forse partiamo insieme?* („nie odniósł się”)
- Jeżeli zdający proponuje koleżance odwiedzić brata, ale z pracy nie wynika, że mają to być wspólne odwiedzin, to taka realizacja tego podpunktu polecenia jest kwalifikowana na poziom niższy, np. *Perché non vai a trovare mio fratello a Londra? Avrai la possibilità di studiare inglese e conoscere la città*. (R>O)

nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
Quest'estate vado da mio fratello. Mi piacerebbe andare a trovare mio fratello, ma non parlo inglese. Ho paura di perdermi.	Quest'estate vado da mio fratello. Vieni con me? Ho un'idea! Perché non andiamo insieme a trovare mio fratello?	Quest'estate ho intenzione di andare a trovare mio fratello. Forse vieni con me? Avrai la possibilità di fare shopping nel centro di Londra. So che ti piacerà. Dobbiamo andare insieme a trovare mio fratello. Sarai contenta! Ci divertiremo a visitare Londra.

Spójność i logika wypowiedzi

W ocenie spójności bierze się pod uwagę, czy i w jakim stopniu tekst funkcjonuje jako całość dzięki jasnym powiązaniom (np. leksykalnym, gramatycznym) wewnątrz zdań oraz między zdaniami/akapitami tekstu. W ocenie logiki wypowiedzi bierze się pod uwagę, czy i w jakim stopniu wypowiedź jest klarowna (np. czy nie jest jedynie zbiorem przypadkowo zebranych myśli).

2 p.	wypowiedź jest w całości lub w znacznej większości spójna i logiczna zarówno na poziomie poszczególnych zdań, jak i całego tekstu
1 p.	wypowiedź zawiera usterki w spójności/logice na poziomie poszczególnych zdań oraz/lub całego tekstu
0 p.	wypowiedź jest w znacznej mierze niespójna/nielogiczna; zbudowana jest z trudnych do powiązania w całość fragmentów

Dodatkowe uwagi dotyczące spójności

- W ocenie spójności należy rozważyć poziom spójności tekstu, zarówno na poziomie poszczególnych zdań, jak i całego tekstu, w stosunku do jego długości. Jedna bądź dwie usterki w dłuższym tekście to nie to samo, co jedna bądź dwie usterki w tekście bardzo krótkim. Nie należy jednak bezpośrednio przeliczać liczby usterek na odpowiednią liczbę punktów.
- Zaburzenie spójności i/lub logiki może wynikać na przykład z:
 - braku połączenia tekstu piszącego z podanym początkiem, np.
Cara Lucia,
come va? Sai che mio fratello ha cominciato a studiare all'università di Londra?
Ho un fratello maggiore, lui si chiama Mario.
 - braku połączenia między częściami tekstu; odwoływanie się do czegoś, co nie jest wcześniej wspomniane
 - nieuzasadnionego użycia czasowników w różnych czasach gramatycznych („przeskakowania” z jednego czasu gramatycznego na inny), np. *Mio fratello prenderà in affitto una casa. È grande e tranquilla. L'anno scorso ci sono molti mobili che erano belli.*

- błędów językowych i/lub ortograficznych, które powodują, że odbiorca gubi się, czytając tekst
 - poważnych zakłóceń komunikacji w tekście w wyniku błędów językowych
 - braku logiki w tekście, np. przytoczenia argumentu, który jest sprzeczny z ogólnie przyjętymi zasadami rozumowania (jeśli nie ma w pracy żadnego uzasadnienia/kontekstu, który tłumaczyłby taką właśnie realizację danego podpunktu).
3. Zdający nie musi realizować podpunktów polecenia w kolejności, w jakiej są wymienione w zadaniu. Sama zmiana kolejności nie może być podstawą do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
 4. Brak podziału na akapity nie prowadzi automatycznie do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
 5. Brak powiązania między rozwinięciem napisanym przez zdającego, a zdaniem wprowadzającym i/lub kończącym podanym w arkuszu może być podstawą do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
 6. Jeżeli w pracy nie są zaznaczone żadne błędy w spójności/logice, należy przyznać 2 punkty w tym kryterium.
 7. Jako usterki w spójności/logice egzaminator oznacza te fragmenty, w których gubi się czytając tekst. Błędy językowe i ortograficzne mogą powodować zaburzenie spójności i logiki, ale wiele zależy od kontekstu wypowiedzi. Ten sam błąd może w mniejszym lub większym stopniu zaburzać zrozumienie tekstu. Może on wpływać na ocenę spójności i logiki i/lub przekazania komunikatu.
 8. Błędy logiczne mogą często wynikać z niewystarczającego kontekstu w treści pracy, braku kluczowego elementu do uzasadnienia stwierdzenia, które samo w sobie jest sprzeczne z zasadami logiki.
 9. Słowa napisane po polsku lub w języku innym niż język egzaminu egzaminator zaznacza jako błędy w spójności, jeśli w znacznym stopniu utrudniają zrozumienie komunikatu. Jeśli komunikacja nie jest zaburzona, podkreśla je jedynie jako błędy językowe.
 10. Jeśli praca (lub jej obszerne fragmenty) jest w znacznej większości niespójna/niekomunikatywna/niezrozumiała dla odbiorcy, egzaminator może zaznaczyć całość pracy (lub dany fragment) „pionową falą” na marginesie i nie podkreślać poszczególnych zaburzeń. Jednocześnie w takiej pracy oznacza się błędy.

Zakres środków językowych

W ocenie zakresu środków językowych bierze się pod uwagę zróżnicowanie struktur leksykalno-gramatycznych użytych w wypowiedzi.

2 p.	zadowalający zakres środków językowych; oprócz środków językowych o wysokim stopniu pospolitości w wypowiedzi występuje kilka precyzyjnych sformułowań
1 p.	ograniczony zakres środków językowych; w wypowiedzi użyte są głównie środki językowe o wysokim stopniu pospolitości
0 p.	bardzo ograniczony zakres środków językowych; w wypowiedzi użyte są wyłącznie najprostsze środki językowe

1. Zadowalający zakres środków językowych odnosi się do środków leksykalno-gramatycznych ujętych w zakresie struktur w Aneksie do Informatora, których znajomości można oczekiwać od absolwenta szkoły ponadgimnazjalnej **w roku szkolnym 2020/21** na poziomie **A2+** (w skali ESOKJ).
2. Pod pojęciem „precyzyjne sformułowania” rozumie się wyrażanie myśli z wykorzystaniem słownictwa swoistego dla tematu i unikanie wyrazów oraz struktur o wysokim stopniu pospolitości, takich jak *miły*, *interesujący*, *fajny*. W precyzji wyrażania myśli mieści się również charakterystyczny dla danego języka sposób wyrażania znaczeń, np. stosowanie typowych dla danego języka związków wyrazowych oraz struktur gramatycznych precyzyjnie pasujących do danej sytuacji komunikacyjnej.

Poprawność środków językowych

W ocenie poprawności środków językowych bierze się pod uwagę błędy gramatyczne, leksykalne i ortograficzne oraz ich wpływ na komunikatywność wypowiedzi.

2 p.	• brak błędów • nieliczne błędy niezakłócające komunikacji lub sporadycznie zakłócające komunikację
1 p.	• liczne błędy niezakłócające komunikacji lub czasami zakłócające komunikację • bardzo liczne błędy niezakłócające komunikacji
0 p.	• liczne błędy często zakłócające komunikację • bardzo liczne błędy czasami lub często zakłócające komunikację

W ocenie poprawności środków językowych bierze się pod uwagę orientacyjny stosunek liczby błędów do długości tekstu stworzonego przez zdającego (nie ma potrzeby liczenia wyrazów i błędów). „Liczne” błędy w przypadku tekstu bardzo krótkiego to nie to samo, co „liczne” błędy w przypadku tekstu dłuższego.

Sposób oznaczania błędów

Błędy oznacza się tylko w wypowiedzi zdającego stosując oznaczenia podane w tabeli; nie oznacza się rodzaju błędu na marginesie.

rodzaj błędu	sposób oznaczenia	przykład
błąd językowy (leksykalny, gramatyczny)	podkreślenie linią prostą	Marek <u>lubić</u> czekoladę.
błąd językowy spowodowany brakiem wyrazu	znak √ w miejscu brakującego wyrazu	Marek √ czekoladę.
błąd ortograficzny	otoczenie słowa kołem	Słońce (gżeje).
błąd językowy i ortograficzny w jednym słowie	podkreślenie linią prostą i otoczenie kołem	Słońce (g zać) w lecie.
błędy w spójności / logice	podkreślenie linią falistą	Założyłem kurtkę <u>bo było goraco</u> .

Błędy ortograficzne zmieniające znaczenie wyrazu są traktowane jako błędy językowe i oznaczane poprzez podkreślenie wyrazu linią prostą.

Nie oznacza się błędów interpunkcyjnych.

Usterki w spójności i logice występujące pomiędzy akapitami mogą być zaznaczane „pionową falą” na marginesie.

Uwagi dodatkowe

- Wypowiedź jest oceniana na 0 punktów we wszystkich kryteriach, jeżeli jest
 - w całości nieczytelna (pod pracą zapisuje się „praca w całości nieczytelna”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium) LUB
 - całkowicie niezgodna z poleceniem (pod pracą zapisuje się „praca całkowicie niezgodna z poleceniem”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium) LUB
 - niekomunikatywna dla odbiorcy, np. w całości napisana fonetycznie (pod pracą zapisuje się „praca całkowicie niekomunikatywna”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium).
- Praca, która zawiera fragmenty odtworzone z podręcznika, zadania zawartego w arkuszu egzaminacyjnym lub innego źródła, w tym internetowego, lub przepisane od innego zdającego, jest uznawana za niesamodzielną.
- Jeżeli praca zawiera fragmenty na zupełnie inny temat, wyuczone na pamięć lub fragmenty całkowicie nienawiązujące do polecenia, a jednocześnie zaburzające spójność i logikę tekstu, są one otaczane kołem i nie są brane pod uwagę przy liczeniu wyrazów i ocenie zakresu środków językowych i poprawności środków językowych.

4. Jeżeli za wypowiedź przyznano 0 punktów w kryterium treści, we wszystkich pozostałych kryteriach przyznaje się również 0 punktów.
5. Jeżeli za wypowiedź przyznano 1 punkt w kryterium treści, we wszystkich pozostałych kryteriach można również przyznać maksymalnie po 1 punkcie.
6. Jeżeli wypowiedź zawiera 60 wyrazów lub mniej, jest oceniana wyłącznie w kryterium treści. W pozostałych kryteriach przyznaje się 0 punktów. W takich pracach nie oznacza się błędów.
7. Słowa zapisane przy użyciu skrótów, np. *qc*, *qu*, należy oznaczyć jako błędy ortograficzne.
8. W ocenie poprawności środków językowych w wypowiedziach zdających ze stwierdzoną dysleksją nie bierze się pod uwagę błędów ortograficznych. Błąd ortograficzny zmieniający znaczenie wyrazu w pracy zdającego z opinią o dysleksji to błąd językowy. Jest on brany pod uwagę w ocenie poprawności językowej.
Zasady te obowiązują również w ocenie prac zdających z dysgrafią, dysortografią, afazją, z zaburzeniami komunikacji językowej, mózgowym porażeniem dziecięcym, a także prac zdających, którzy korzystali z pomocy nauczyciela wspomagającego oraz prac pisanych na komputerze.
9. Zdający może używać oryginalnej pisowni w obcojęzycznych nazwach geograficznych, nazwach obiektów sportowych, gazet, zespołów muzycznych, programów telewizyjnych, tytułach, pod warunkiem że podaje wyjaśnienie w języku egzaminu, tak aby informacja była komunikatywna dla odbiorcy. Z tekstu musi wynikać, że jest mowa o gazecie, filmie, grupie muzycznej itd. lub musi wystąpić określenie *film*, *gruppo*, *rivista*, np. *il film "M jak miłość"*, *la rivista "Świat Dysku"*.
Jeżeli zdający podaje nazwę w języku innym, niż zdawany i nie podaje objaśnienia, całe wyrażenie jest podkreślane linią prostą i traktowane jako jeden błąd językowy, np. *Ho letto Nowe Horyzonty* – 1 błąd językowy. Oprócz tego całe wyrażenie podkreślane jest linią falistą i traktowane jako błąd w spójności. Jeśli użycie tej nazwy jest kluczowe dla realizacji polecenia, ta informacja nie jest uwzględniana w ocenie treści.
10. Praca w brudnopisie jest sprawdzana, jeżeli słowo *Brudnopis* przekreślono i obok zostało napisane *Czystopis*.
11. Jeżeli zdający umieścił w pracy adnotację *ciąg dalszy w brudnopisie* i zakreślił, która część jest czystopisem, to ta część podlega ocenie.

Uwagi dotyczące zasad liczenia słów w wypowiedziach zdających

1. Liczone są słowa oddzielone spacją, np. *a casa* (2 słowa), *nella nostra scuola* (3 słowa).
2. Jako jeden wyraz liczone są:
 - słowa łączone dywizem, np. *e-mail*
 - formy skrócone, np. *c'è*
 - oznaczenia, symbole literowe, bez względu na liczbę liter, np. *SMS/sms*
 - adres mailowy lub internetowy oraz numer telefonu
 - liczby, bez względu na ich długość, np. 1780.
3. Cyfry rzymskie traktuje się jak pozostałe cyfry i liczby, np. *XX* = 1 słowo, *XX sec.* = 2 słowa.
4. Podpis *XYZ* nie jest uwzględniany w liczbie słów.
5. Nie uznaje się i nie uwzględnia w liczbie słów symboli graficznych używanych w Internecie (np. "buźki").
6. Uwzględnia się w liczbie słów wyrazy w języku innym niż język egzaminu np. *lo porto biate scarpe*. – 4 słowa.